

Underbilag 1 til bilag 8.

ARBEJDSSTILSYNET

Direktoratet

Den 31. oktober 1975.

I skrivelse af 6. oktober 1975 har arbejdsministeriet anmodet om en udtalelse i anledning af en henvendelse fra Praktiserende arkitekters råd og Foreningen af rådgivende ingeniører vedrørende forslag til lov om arbejdsmiljø §§ 33, 34, 44 og 67.

I denne anledning meddeles, at § 33 er inspireret af „ILO Codes of Practice“ omhandlende „Safety and health in building and civil engineering work“, 1972, hvoraf en kopi af § 1.3 vedlægges.

Indholdet af § 33 stemmer med, hvad der er god praksis blandt ansvarsbevidste projekterende, og man står noget uforstående over for, at de pågældende organisationer ikke har større forståelse for samfundets humane og ressourcemæssige interesser i, at der allerede på planlægningsstadiet tages fornødent hensyn til brugerne og de beskæftigede.

Bestemmelsen tilsigter, at de risikomønter, som den projekterende må antages at være bedst bekendt med, skal videregives i udbudsmaterialet, idet den projekterende allerede ud fra andre hensyn (forretningsmæssige) må foretage en række overvejelser, der også berører det sikkerhedsmæssige.

Da den projekterende eksempelvis efter byggeloven skal garantere det færdige bygningsværks stabilitet, vil han let kunne forudse eventuelle ustabile faser under opførelsen af dette og give forslag til interimistiske afstivninger. Projektet bør heller ikke lade entreprenøren i stikken, f. eks. ved at foreskrive anvendelse af såkaldte „montage- uvenlige elementer“ eller ved at lade en bygningsfacade være tegnet så tæt på skellet, at der kun lige akkurat kan graves med lovligt anlæg, hvad jordens stabilitet evt. ikke tillader.

De, der projekterer og rådgiver, skal således undgå at indføre unødige sikkerhedsproblemer for arbejdets udførelse samt forebygge forudseelige risici ved den fremtidige drift. Det er derimod ikke tanken som anført i henvendelsen, at de projekterende skal blande sig i entreprenørens metoder og hjælpemidler, ligesom bestemmelsen selvfølgelig ikke fritager entreprenørerne for deres ansvar for anvendte metoders forsvarlighed.

Direktoratet er enig i, at detaljerede metodekrav, i modsætning til funktionskrav, vil kunne modvirke udnyttelsen og udviklingen af materiel og ressourcer, men finder det på den anden side i strid hermed, når der i henvendelsen ønskes entydige og præcise offentlige forskrifter, der udelukker et skøn.

For så vidt angår § 44 fremgår det af bemærkningerne hertil, at den tidligere formulering „særlig ulykkes- eller sundhedsfare“ netop er ændret og udvidet, men da de fleste virksomheder allerede i dag frivilligt benytter sig af retten til at få en udtalelse fra arbejdstilsynet, ses ændringen ikke at indebære de frygtede konsekvenser. Kredsenes bedømmelse sker selvfølgelig på grundlag af generelle regler, se således arbejdstilsynets publikation nr. 25 om projektering af erhvervsbyggeri. Den anførte frygt for dobbeltbehandling m. v. vil formentlig vise sig ubegrundet efter den netop opnåede aftale om byggesagers behandling, i kraft af hvilken der påtænkes udarbejdet et cirkulære om samarbejdet mellem bygge-myndigheder og arbejdstilsynet til vejledning for ingeniører og arkitekter m. fl.

Hvad angår repræsentation i arbejdsmiljørådet forstår man for så vidt organisatio-